

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا.

وَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَ يُوقِرْ كَبِيرَنَا *

PEYGAMBERİMİZ VE ÇOCUK SEVGİSİ

Muhterem Müminler!

Yüce Rabbimiz, okuduğum âyet-i kerimede şöyle buyuruyor: Mallar ve evlatlar, dünya hayatının süsüdür. Baki kalacak salih ameller ise, Rabbinin katında, sevap olarak da ümit olarak da daha hayırlıdır.

Âlemlere rahmet olarak gönderilen Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in, tüm insanlığa örnek olan şefkati, merhameti ve müminlere olan düşkünlüğü, özellikle çocuklar üzerinde daha yoğun bir şekilde görülmektedir. Her şeyden önce onlara birey olarak değer veriyor ve onları sevdiğini açıkça gösteriyordu.

Efendimiz (s.a.v.) hem kendi çocukları, hem de ashabının çocukları ile yakından ilgilenmiş; isimlerinin konmasından sağlıklarına, eğitimlerinden oyunlarına kadar pek çok alanda çocuklarla meşgul olmuş, yeri geldiğinde onlarla çocuk olmuştur. Onun çocuklara olan şefkati o kadar güçlü idi ki, hiç bir çocuğun ağlamasına dayanamaz, ağlayan bir çocuk sesi duyduğunda, uzunca kılmaya niyetlendiği namazlarını dahi kısa keserlerdi. Hatta secdede iken omuzlarına binen torunlarının hatırı için secdesini uzattığı da vakidir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in çocuklara karşı olan anlayış ve tavrını, çocuk yaşta O'nun hizmetine verilen Enes (r.a.)'ın şu sözleri en iyi şekilde ifade edecektir; "Rasûlullah (s.a.v.)'e on yıl hizmet ettim. Bir kere bile canı sıkılıp, öf, niçin böyle yaptın, neden şunu yapmadın, diye beni azarlamadı. O, insanların en güzel huylusuydu."¹

Efendimiz (s.a.v.) bir çocuk gördüğünde, mübarek yüzünü neşe ve sevinç kaplar, çocuğu kollarının arasına alır, kucaklar ve öpüp koklardı. Karşılaştığı her çocuğa selam verir, halini hatırını sorardı. Eğer Efendimiz (s.a.v.), bir binitin üzerindeyse, çocuğu terkesine alır, gezdirir ve gideceği yere kadar götürürdü.

Aziz Müminler!

Merhamet Elçisi (a.s) "Küçük çocuğu olan onun hatırı için çocuklaşım."² buyurarak, çocuğun seviyesine inilerek, onun duygularını paylaşmak gerektiğini ifade etmiştir.

Aynı şekilde; "Çocuklar cennet bahçesinin çiçeği ve dünya hayatının güzel kokulu reyhanlarıdır."³ buyururken de çocukların, hem nazlı bir çiçek gibi sevgi ve ilgiye muhtaç olduklarını, hem de "hayatın süsü ve güzellikleri"⁴ olduğunu dile getiriyordu.

Bir gün Rasûl-i Ekrem (s.a.v.), torunu Hz. Hasan (r.a.)'ı öpüyordu. O sırada yanında bulunan Akra bin Hâbis: Benim on çocuğum var. Fakat onlardan hiçbirini öpmedim, dedi. Peygamber Efendimiz, (evlat şefkatinden yoksun olan bu adama baktı ve): "Merhamet etmeye merhamet olunmaz."⁵ buyurdular. Başka bir hadis-i şerifinde ise "Küçüklerine merhamet etmeyen ve büyüklerine saygı göstermeyen bizden değildir."⁶ buyuran Sevgili Peygamberimiz, çocuklarla olan ilişkiler konusunda bizlere yol göstermektedir. Öyleyse Bizler de Sevmeye ve sevmeye ihtiyacı olan çocuklarımıza; Hakkı ve hakikati bilmeleri için ilgimizi, alakamızı ve sevgimizi vermeliyiz.

Değerli Kardeşlerim!

Çocuklarımız kuşku yok ki, bizler için vazgeçilmez değerlerdir. Onların çok kıymetli ve değerli olması hayatlarının her aşamasında üzerlerine titrememizi gerektirir. Çünkü nesillerimiz bizler için geleceğimizin teminatı, değerlerimizin mirasçısı ve yarınlarımızın sahipleridir. Her şeyden önce bir insan olmaları yönüyle de onlara özel bir önem vermemiz gerekir. Hele günümüz dünyasında yaşanan buhranlar, sevgi yoksunluğu içerisinde, zamanımızın tamamını onlara ayırsak yine de yetersiz gelecek gibi görünmektedir.

Çağımız insanı, çocukların sevgi yoluyla eğitilmesi metodunu yeni yeni keşfederken, Peygamber Efendimiz (s.a.v.) asırlar öncesinden sunduğu bu davranışlarla en güzel örneğimiz olmuştur.

Bu örnek davranışlardan çıkarmamız gereken sonuç, Çocuklarımıza vakit ayıralım, onları dinleyip, anlamaya çalışalım, yeri geldiğinde onlarla çocukça vakit geçirelim.

Unutmayalım ki sevgi, ilgi ister, fedakârlık ister. Fedakârlık gösterilmeye en fazla layık olan yavrularımızı, Allah'ın rızası doğrultusunda dinimizin gereklerine ve asrın idrakine uygun bir şekilde yetiştirip; ailemize, milletimize ve memleketimize faydalı birer fert olmaları için gayret gösterelim.

Güçlü toplum, güçlü ailelerden oluşur. Aileleri güçlü kılan da sevgidir. Sevgi dolu ailelerde yetişen mutlu çocuklar ise geleceğimizin teminatıdır. Bunun bilincinde olarak, çocuklarımızı sevelim ve onlara sevmeyi öğretelim.

Hazırlayan: Servet TİRYAKİ Refahiye İlçe Vaizi

Redaksiyon: İl İrşat Kurulu

¹ Tirmizi, Birr, 69

² Tirmizi, Birr, 17

³ Deylemi, 11, 136-b

⁴ Kehf, 18/46

⁵ Seçme Hadisler, S. 167

⁶ Ebu Davud, Edeb, 58